

یادداشت

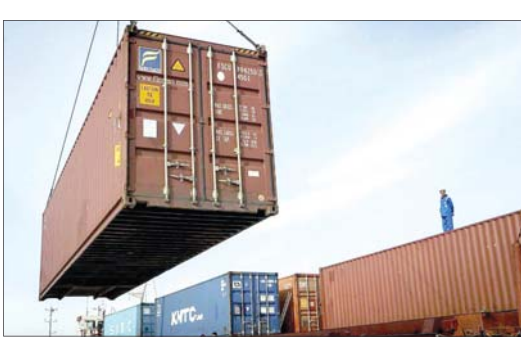
توسعه دریامحور یا استفاده پایدار از منابع دریایی؟

فرزادکیاست

مفهوم توسعه همان‌طورکه بسیاری از اندیشمندان اذعان دارند مفهومی عام و چندجانبه است. توسعه به بهبود کیفی و ارتقای استانداردهای زندگی از یک جامعه اشاره دارد که شامل جنبه‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، آموزشی و زیست‌محیطی است و مفهومی است که به توزیع عادلانه‌تر منابع، کاهش فقر، کیفیت آموزش، بهداشت و مشارکت اجتماعی توجه دارد و پایداری و توجه به محیط زیست در آن نقش کلیدی ایفا می‌کند که با شاخص‌های کیفی سنجیده می‌شود.
وقتی صحبت از توسعه می‌شود، انتظاری که از جامعه یا سیستم توسعه‌یافته است مثلًا با ارتقای عاملی از یک سیستم به طور قطع توسعه‌ای اتفاق نمی‌افتد بلکه در این زمینه می‌توان گفت سیستم در آن عامل یا شاخص رشد داشته است.
گماینکه طی سالیان متمادی عمده تولید نفت به‌عنوان شاخص‌ترین محصول صادراتی و درآمدزا که نقش بسیار مهمی در رشد اقتصادی کشور ایفا می‌کند، در سواحل جنوبی و در مجاورت سواحل اتساق می‌افتد ولی امروز نمی‌توان گفت که توسعه نفت‌محور در آن نواحی و مناطق اتفاق افتاده است. چراکه اصلا محوریت توسعه براساس مکان، محصول و فرآورده امری نشدنی است. توسعه دریامحور همان‌قدر معنی دارد که توسعه خشکی‌محور. پس کاهش مفهوم توسعه به دریا یا خشکی به نظر فاقد وجاهت و معناست. شاید آنچه بتوان بگیریم تحقق آن بود. ایجاد رشد اقتصادی بر پایه فعالیت‌های مبتنی بر دریاست که می‌تواند یکی از ارکان توسعه باشد.

سایر ارکان توسعه را باید به وجود آورد یا امکان آن را فراهم کرد. به طور مثال در منطقه‌ای که نام مکران بر آن نهاده شده است، باید ظرفیت‌های ویژه‌ای به وجود آورد که از رشد اقتصادی حاصل از فعالیت‌های مبتنی بر دریا امکان رشد در سایر عرصه‌ها فراهم شود.
مثلا افزایش تعداد مدارس یا خانه‌های بهداشت یا رشد فرهنگ عمومی ساکنان که در صورت تحقق می‌تواند توسعه‌ای نسبتا متوازن را برای منطقه به ارمغان آورد.
مثال نقض موارد فوق منطقه عسلویه است که هرچند در شاخص‌های اقتصادی به نسبت، منطقه‌ای رشدیافته محسوب می‌شود متأسفانه نمی‌توان به عنوان منطقه‌ای توسعه‌یافته از آن نام برد. پس به نظر می‌رسد فارغ از تاکید بر واژه‌ها با توجه به عزم دولت چهارم‌هم و سیاست‌های کلی نظام مبنی بر تکیه بر فعالیت‌های مبتنی بر دریا و با عنایت به شرایط فعلی کشور، محدودکردن دولت به تسهیلگری در دسترسی مردم و بخش خصوصی به این توان بالقوه در سواحل جنوبی و آب‌های سرزمینی و بین‌المللی می‌تواند راهگشا باشد.
باید در نظر داشت‌که بوروکراسی سنگین حاکم بر کشور و تعدد نهادها و سازمان‌های دولتی تصمیم‌گیر در این عرصه، اصلی‌ترین عامل بازدارنده در این مسیر است که امکان رشد اقتصاد مبتنی بر دریا را بسیار تضعیف کرده است.
با نگاهی اجمالی به کشورهای جهان این نقض کاملا مشهود است به طور مثال کشوری مانند اندونزی دارای وزارتخانه‌ای مختص انجام کامل فعالیت‌های این‌چنینی است یا کشور ژاپن در کنار سازمان‌های مختلف متولی این امر دارای نهاد ویژه‌ای است که عملکرد دستگاه‌های ذی‌ربط را رصد و کنترل می‌کند یا در صورت لزوم نسبت به سیاست‌گذاری واحد در این عرصه اقدام می‌کند که مستقیم تحت هدایت و رهبری نخست‌وزیر عمل می‌کند.

آنچه می‌توان از وضعیت فعلی در جهان آموخت، این است که فارغ از ساختارهای مختلف موجود در کشورها، مقوله مهم، نحوه به نتیجه رساندن و اجرایی‌کردن سیاست‌ها و استراتژی‌های تدوین‌شده است. به نظر می‌رسد سیاست‌گذاری کلی توسعه مبتنی بر دریا که بر پایه اصول برنامه هفتم توسعه در ۴۴ ماده در سال جاری تصویب و ابلاغ شده است، می‌تواند بستر مناسبی را برای آزمودن توان ساختار اجرایی کشور فراهم کند.
اما موضوع اصلی که نباید از آن غافل بود و کمابیش نقش پررنگ آن در هم‌گام معلوم است، افزایش تصدی‌گری سازمان‌های اجرایی به جای تولیدگری است که اگر دقت لازم نشود این حوزه هم گرفتار این مسئله خواهد بود.

حجم بزرگ اقتصاد دولتی به دلایل مختلف یکی از نشانه‌های این تصدی‌گری است. حتی این روزها هم که «توسعه دریامحور» نقل محافل است، اکثرا دنبال دستگاہ متصدی می‌گردیم. بدون چابک‌سازی و کوچک‌کردن ابعاد مداخله از جنس تصدی‌گرایانه در شرایط موجود امکان رشد واقعی در هیچ زمینه‌ای وجود ندارد. به طور مشخص انتظار می‌رود دولت چهارم‌هم با مدنظر قراردادن این مباحث، تصدی کامل امور را به مردم و بخش خصوصی واقعی واگذار کند.
نسبت به تشکیل سازمانی یکپارچه و متفکر، طبق ماده ۴۴ سیاست‌های ابلاغی اقدام‌کرده و جهت رصد و کنترل دستگاه‌های متولی همه توان خود را به کار بگیرد. بدون چابک‌سازی و کاهش تصدی‌گری دولت تحقق اکثر مواد سیاست‌های ابلاغی و اقدامات اجرایی آن ناممکن به نظر می‌رسد.

جناب آقای مهندس محمد فرخ

با کمال تاسف و تأثر درگذشت همسر گرامیتان را تسلیت عرض نموده و از درگاه ایزد یکتا برای آن مرحومه علو در جات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی آرزومندیم.

فرامرز ذوالریاستین و خانواده

در حالی که ایران ۱۴ شهر جهانی صنایع دستی دارد، سهم صنایع دستی ایران از بازار جهان فقط پنج‌هزارم درصد است

بازار مهجور هنر ایرانی

فرشته خالقی: در حالی که ایران با داشتن ۱۴ شهر جهانی صنایع‌دستی یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان در این زمینه محسوب می‌شود و محصولاتی نظیر فرش، فیروزه، سنگ‌های قیمتی، گلیم، زیلو، خاتم، پارچه قلمکار، سفال، سرامیک، شیشه و صنایع‌دستی مسی، نقره‌ای، چوبی و سنگی به عنوان مهم‌ترین اقلام صنایع‌دستی صادراتی ایران هستند اما سهم ایران از بازار جهانی صنایع‌دستی تنها پنج‌هزارم درصد یعنی حدود ۳۵۰ میلیون دلار است.

سهم ناچیز ایران از بازار صنایع‌دستی

اقتصاد علم معیشت زندگی به شمار می‌رود و برای بهبود معیشت زندگی مردم باید از همه ظرفیت‌ها و توانمندی‌های مردم در جهت ارتقای اقتصاد و رفاه زندگی شهروندان استفاده کرد. در کشورهای رانتیر نفتی توجه چندانی به راهکارهای غیرنفتی نمی‌شود. تنگناهای فروش نفت و تحریم‌های اقتصادی باعث شده این راهکارهای غیرنفتی نیز مدنظر واقع شوند. یکی از منابع درآمدی برخی کشورها، تولید و صادرات محصولات صنایع‌دستی است. ایران در حوزه صنایع‌دستی، بعد از هند و چین، سرآمد جهان است اما رتبه ما در صادرات صنایع‌دستی ۳۱ است که تناسبی با ظرفیت‌ها ندارد. به استثنای هنر صنعت دریایا فرش که حدود ۲.۵ میلیون نفر از هنر صنعت فرش ارتزاق می‌کنند، از ۴۰۰ رشته صنایع‌دستی شناخته‌شده در دنیا، ۳۰۰ رشته آن در ایران ثبت شده و بعد از هند و چین، ایران در حوزه صنایع‌دستی سرآمد است؛ اما در حوزه صادرات صنایع‌دستی رتبه ایران ۳۱ بوده که تفاوت معنی‌داری با ظرفیت‌های کشور دارد و سهم ایران از بازار جهانی صنایع‌دستی تنها پنج‌هزارم درصد یعنی حدود ۳۵۰ میلیون دلار است.

صنایع‌دستی سنتی یکی از بخش‌های برجسته و غنی فرهنگ و هنر در هر جامعه به‌شمار می‌رود که در کنار ویژگی‌های هنری، دارای جنبه‌های اقتصادی مهمی است. این صنایع با تاکید بر مهارت‌های دستی و استفاده از مواد طبیعی، در بسیاری از کشورها از جمله ایران به‌عنوان میراث فرهنگی و اقتصادی شناخته می‌شوند. مبلغ فروش صنایع‌دستی در سطح جهانی در چند سال اخیر تحت تأثیر چندین عامل مختلف، از جمله تغییرات اقتصادی، تغییرات تقاضا و رشد پلتفرم‌های آنلاین قرار گرفته است. سهم این صنعت از ۵۰۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ به ۷۸۷ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۳ رسیده و آخرین آمارهای سال ۲۰۲۴ حکایت از حجم ۸۰۰ میلیارد دلاری آن دارد و پیش‌بینی می‌شود حجم بازار تا سال ۲۰۳۰ بیش از هزار میلیارد دلار شود. این صنعت شامل محصولات مختلف از جمله محصولات دست‌ساز چوبی، سرامیک، پارچه، جواهرات، صنایع‌دستی چینی و هندی و… بوده اما در حالی که ایران با داشتن ۱۴ شهر جهانی صنایع‌دستی یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان در این زمینه محسوب می‌شود و محصولاتی نظیر فرش، فیروزه، سنگ‌های قیمتی، گلیم، زیلو، خاتم، پارچه قلمکار، سفال، سرامیک، شیشه و صنایع‌دستی مسی، نقره‌ای، چوبی و سنگی به عنوان مهم‌ترین اقلام صنایع دستی صادراتی ایران هستند اما سهم ایران از بازار جهانی صنایع‌دستی تنها پنج‌هزارم درصد یعنی حدود ۳۵۰ میلیون دلار است.

علت این عقب‌ماندگی همچون سایر عقب‌ماندگی‌های اقتصادی ریشه در نابسامانی اقتصاد و فقدان چشم‌انداز بهره‌گیری مناسب از امکانات کشور دارد. بازار جهانی صنایع‌دستی در سال‌های اخیر شاهد رشد قابل توجهی بوده که با توجه به روندهای فعلی و افزایش خرید آنلاین و تغییر در ترجیحات مصرف‌کنندگان، پیش‌بینی می‌شود که بازار صنایع‌دستی همچنان در سال‌های آینده به رشد خود ادامه دهد. بسیاری از مواد معدنی ایران که به چین صادر می‌شوند، می‌توانند با یک برنامه‌ریزی عقلانی در خود ایران مجدداً به کار گرفته شده و محصولات زینتی صادراتی شوند که ارزشی آنان بسیار بیش از خام‌فروشی آن مواد است.

نقش صنایع‌دستی سنتی در اقتصاد ملی و محلی

صنایع‌دستی سنتی علاوه بر جنبه‌های هنری، یکی از ارکان اصلی در اقتصاد بسیاری از کشورها محسوب می‌شود. در کشورهای در حال توسعه، صنایع‌دستی می‌توانند نقش مهمی در ایجاد شغل، افزایش درآمدهای ملی و کاهش فقر ایفا کنند. در ایران با توجه به درصد زنان در جمعیت کشور و به‌ویژه عدم اشتغال بسیاری از آنان می‌توان با یک آموزش ساده ابتدایی بسیاری از کارهای دستی

عکس:مهرداد محبی/ایران

نمایه فروش محصولات صنایع دستی جهان در سنوات ۲۰۲۳ – ۲۰۱۷								
۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹	۲۰۲۰	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۲۴	۲۰۲۵
۵۰۰	۵۶۰	۵۸۰	۶۵۰	۶۵۰	۷۸۷	۸۰۰	۱۰۰۰	

نظیر ترמדوزی و قلم‌رزی را رواج داد تا علاوه بر ایجاد ارزش افزوده اقتصاد کشور معیشت خانوارها را نیز بهبود بخشد، امری که در هندوستان، چین، مکزیک و برزیل رایج است. بازار جهانی صنایع‌دستی صرفاً مجموعه‌ای از مصنوعات نیست بلکه نمایانگر مجموعه‌ای غنی از فرهنگ‌ها، سنت‌ها و تنوع انسانی است که در طول سال‌ها از نسلی به نسل‌های دیگر منتقل شده است. این بازار فرهنگ، تنوع و ظرفت هنری صنعتگران را از هر گوشه‌ای از جهان به نمایش می‌گذارد.

تأثیر صنایع‌دستی سنتی بر اقتصاد محلی و ملی

● **اشتغال‌زایی:** صنایع‌دستی سنتی از طریق ایجاد کارگاه‌های کوچک و متوسط می‌توانند به‌طور مستقیم و غیرمستقیم برای افراد شغل ایجاد کنند. در بسیاری از مناطق روستایی، تولید صنایع دستی می‌تواند تنها منبع درآمد برای خانواده‌ها باشد.

● **کاهش فقر:** تولید و فروش صنایع‌دستی سنتی می‌تواند به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار و روستایی، به عنوان یک راهکار برای مهارک برای مقابله با فقر عمل کند. صنایع‌دستی سنتی باعث می‌شود افراد در این مناطق درآمد ثابتی به‌دست بیاورند و به توسعه پایدار جوامع محلی کمک کند.

● **اقتصاد خرد:** صنایع‌دستی به‌عنوان یک بخش از اقتصاد خرد، نقشی کلیدی در تأمین درآمد و خودکفایی خانوارها ایفا می‌کند. هنرمندان و صنعتگران می‌توانند از طریق فروش محصولات خود به بازارهای داخلی و خارجی، درآمد خوبی داشته باشند.

صادرات صنایع‌دستی و ارزآوری

صادرات صنایع‌دستی سنتی به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه می‌تواند یکی از منابع اصلی درآمد ارزی باشد. این محصولات با توجه به طراحی‌های منحصربه‌فرد، مواد اولیه خاص و تاریخچه فرهنگی‌ای که دارند، در بازارهای جهانی ارزش بالایی پیدا می‌کنند.

نقش صادرات صنایع‌دستی در اقتصاد

● **افزایش صادرات:** صنایع‌دستی می‌توانند به‌عنوان کالاهای صادراتی از کشورهای در حال توسعه به بازارهای جهانی ارسال شوند. به‌عنوان مثال، در ایران، فرش‌های دستباف، ظروف مسی و صنایع‌دستی چرم از جمله کالاهای صادراتی ارزشمند محسوب می‌شوند.

● **جذب گردشگران و بازاریابی:** فرهنگ، صنایع‌دستی سنتی به‌عنوان بخش مهمی از فرهنگ هر کشور، می‌توانند در جذب گردشگران و توسعه صنعت توریسم مؤثر باشند. بسیاری از گردشگران برای خرید محصولات دستی خاص از کشورهای مختلف سفر می‌کنند و این امر به رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال در جوامع محلی کمک می‌کند.

واکاوی اظهارات رئیس قوه قضائیه درباره کاهش تصدی‌گری دولت در شرکت‌های زیان‌ده

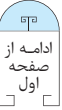
بیش از ۵۰۰ هزار خودرو در سال، به یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان خودرو در هند تبدیل شد. همچنین این شرکت با سرمایه‌گذاری در فناوری‌های نوین و ارتقای کیفیت محصولات، موفق به صادرات خودرو به بیش از ۱۲۰ کشور جهان شد. این تجربه نشان می‌دهد که مدیریت خصوصی می‌تواند منجر به افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه‌ها و ارتقای کیفیت محصولات شود.

چالش‌های پیش‌روی واگذاری

باین‌حال، واگذاری صنعت خودرو به بخش خصوصی نیز بدون چالش نیست. نیاز به ایجاد بسترهای قانونی و نظارتی مناسب وجود دارد تا از انحصار جلوگیری شود و رقابت سالم برقرار شود. همچنین، نهاد‌های نظارتی باید توانمند شوند تا بر عملکرد بخش خصوصی نظارت کنند و از بروز فساد جلوگیری کنند. رئیس قوه قضائیه نیز بر اهمیت تقویت نهاد‌های نظارتی تاکید کردند و بیان داشتند که بدون ایجاد شفافیت و مبارزه جدی با فساد، دستیابی به رشد پایدار امکان‌پذیر نخواهد بود. این نکته نشان‌دهنده ضرورت ایجاد یک محیط صنعت خودروسازی ایران از بحران کنونی، نیازمند تقویرات به توسعه پایدار کمک کند. برای نجات اقتصاد خودروسازی ایران از بحران کنونی، نیازمند تدبیرات اساسی در ساختار مدیریتی هستیم. واگذاری این صنعت به بخش خصوصی می‌تواند راه‌حلی مؤثر برای افزایش کیفیت، کاهش هزینه‌ها و ارتقای رقابت‌پذیری باشد. تجربه کشورهای موفق در این زمینه نشان‌دهنده این واقعیت است که با ایجاد بسترهای مناسب و نظارت مؤثر، می‌توان به سمت توسعه پایدار حرکت کرد. اگرچه چالش‌های پیش‌رو وجود دارد، اما با اراده جدی و همکاری بین دستگاه‌های مختلف، می‌توان امید داشت که صنعت خودروی ایران نیز روزهای بهتری را تجربه کند.

یادداشت

گزینه سیاسی روی میز آرمان‌گرایی

برخلاف تصور برخی تحلیلگران، مانع‌تراشی در حل مسئله هسته‌ای از سوی آمریکا و اسرائیل و شماری در داخل صورت می‌گیرد و نه از سوی ایران. جمهوری اسلامی یک بار تمایل خود را برای کاهش غنی‌سازی تا پایین‌ترین درجه ممکن نشان داده است. با برهم‌خوردن توازن قدرت، اینک چشم‌انداز حل مسئله هسته‌ای دورتر به نظر می‌آید مگر آنکه ترامپ بتواند با برجسته‌کردن خطر چین، بر لابی اسرائیل در واشنگتن فائق آید. هم از این روست که نزدیکی ایران به چین و تعریف پروژه‌های جدی با این کشور می‌تواند این انگیزه را در ترامپ افزون کند. دستور کار رئالیستی موازنه مثبت در دوگانه چین-آمریکا برای سیاست خارجی ایران اگرچه یک گزینه مهم است اما بسیار پیچیده و زمان‌بر است و نیازمند مهارت دیپلماتیک اقتصادی است.

پروژه برجام با هر میزانی از مقبولیت و رضایت از آن می‌توانست «فرآیندی تدریجی» را برای تنش‌زدایی پدید آورد. اینکه دستاوردهای عملیاتی و عینی برجام چیست، موضوعی فرعی نیست به شکل‌گیری فرآیند موردنظر است و فرآیند تدریجی تنش‌زدایی سبب می‌شد تا امنیت‌زدایی از چهره ایران تحقق یابد و سبب شود روند تجارت جهانی ایران نیز تسهیل شود. در مقابل اما کسانی هستند که با احاله اختلافات ایران و آمریکا (غرب) آن را پدیده‌ای «مبنایی» تلقی می‌کنند و سپس با ارجاع به برخی روایات شیعی نتیجه‌ای محتمم در جنگی آخ‌الزمانی از آن می‌گیرند. این گروه با چنین باورهایی، که البته طی سالیان در ساختار حکومتی جمهوری اسلامی نفوذ قابل توجهی کسب کرده‌اند، نمی‌توانند گزینه «مذاکره هسته‌ای» و «دیپلماسی اقتصادی» را موضوعی قابل‌اعتنا تلقی کنند. چنین رویکردی اساساً از توان مذاکره عقیم است. رواج روش تحلیلی آخ‌الزمانی می‌توانست حکومت را از ظرفیت‌های تئوریکی و عملیاتی در روابط خارجی تخلیه یا محدود کند. این تخلیه

تئوریک البته نه تنها در سیاست خارجی بلکه حتی در سیاست داخلی نیز قابل‌تسری است. چنین رویکردی، به دلیل فاصله معناداری که از لایحه مدنی جامعه (و بلکه از عموم مردم) می‌گیرد، خود را به یک حلقه فرقه‌ای در ترکیب سیاسی محدود می‌کند. به تشکیل یک طبقه بورژوازی ایدئولوژیک مبادرت می‌ورزد و این دور ا مستظفر به نیروی نظامی-شعاری می‌کند. در میان‌مدت چنین طبقه‌ای این ظرفیت را خواهد داشت که منازعه‌ای ناشی از ناآرامی اقتصادی و فقر نظریه دولت در درون خود برپورد و با تغییر نسل به سوی یک قدرت نظامی سکولار پیش رود.

آیا این به معنی آن است که این فرصت به صورت دوقلکتو فراهم شده که منازعات ایران و آمریکا به فاز سیاسی-دیپلماتیک محدود شود؟ احتمالاً بله. «گزینه سیاسی» روی میز آرمان‌گرای است. در صورتی که مسئله هسته‌ای حل‌وفصل یا مهار شود و ایران و آمریکا به توافقاتی دست یابند، منازعات به فاز سیاسی-دیپلماتیک منتقل و در سطح تنش سیاسی محدود می‌شود. رسیدن به چنین وضعیتی نیازمند تلاش برای دستیابی به توافقات اجرایی است. توافقات اجرایی در صورتی محقق می‌شود که ظرفیت‌های تئوریکی و عملیاتی وجود داشته باشد؛ چه پیش‌رونده باشد، مانند افزایش توان نظامی و چه پس‌رونده در روابط خارجی. در هر صورت نباید این ظرفیت‌ها را از طریق طبقه بورژوازی شبه‌ایدئولوژیک تخلیه شده باشد.

نوبت دوم

تجدید آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای

(تجدید فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه گران) شماره ۲۲۰۱/۱۴۰۲/۲۸

شرکت گاز استان آذربایجان غربی

www.setadiran.ir

۷- مهلت زمانی دریافت کاربرگهای استعلام ارزیابی: ساعت ۱۶ تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۵

۸- مهلت زمانی ارائه و بارگذاری کاربرگها واسناد استعلام ارزیابی: ساعت ۱۶ تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۹

۹- شماره مناقصه ثبت شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سنتاد): ۲۰۰۳۰۹۱۹۳۱۰۰۰۱۳۰

۱۰- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه : مطابق مصوبه شماره ۲۰۱۲۴۴ ات ۵۰۶۵۴ مورخ ۹۴/۹/۲۲ هیات وزیران و اصلاحیه های بعدی آن خواهد بود.

۱۱- اطلاعات تماس مناقصه گزار : مناقصه گران می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر یا در صورت داشتن هرگونه ابهام در خصوص اسناد مناقصه ، با تلفن شماره ۰۴۴-۳۳۴۴۷۱۷۰ تماس یا از طریق نمابر شماره ۰۴۴-۳۳۴۴۴۴۷۵ مکاتبه نمایند.

آدرس: دفتر امور بیمهناها واقع در ارومیه ، خیابان مولوی ، شرکت گاز استان آذربایجان غربی ، طبقه اول ، اتساق ۱۰۲

مسئولیت اطلاع از روند برگزاری الکترونیکی مناقصه و کنترل های لازم بر عهده مناقصه گران می باشد. برای آگاهی از اخبار ، آگهی های مناقصه ، مزایده و عملکرد شرکت گاز استان آذربایجان غربی می توانید به کانال پیام رسان سروش به آدرس @WAZARGAS مراجعه فرمایید.

شناسه آگهی: ۱۸۴۴۳۱۸ نوبت اول : ۱۴۰۳/۰۹/۲۱ نوبت دوم : ۱۴۰۳/۰۹/۲۵

روابط عمومی شرکت گاز استان آذربایجان غربی